

Γνωριμία με την τέχνη του μπαλέτο

Το μπαλέτο είναι μια μορφή τέχνης, πειθαρχίας, ομαδικότητας, δημιουργικότητας κ.α. Είναι κάτι που μπορεί το παιδί να κρατήσει από πολύ μικρή ηλικία και να το κάνει όταν μεγαλώσει. Ειδικά όταν βρίσκονται στα δύσκολα χρόνια της εφηβείας είναι μια δραστηριότητα που αν το αγαπάνε δεν θα είναι συνήθεια δεξιά και αριστερά. Φυσικά μπορούν και τα αγόρια να κάνουν μπαλέτο.

Η ιστορία του μπαλέτου

Το μπαλέτο γεννήθηκε και αναπτύχθηκε ως ξεχωριστό είδος χορού στην Ιταλία. Η ονομασία του προέρχεται από την ιταλική λέξη ballare (ballet), που σημαίνει «χορεύω».

Εμφανίστηκε για πρώτη φορά στα τέλη του 15ου αιώνα στην περίοδο της ιταλικής Αναγέννησης και αργότερα διαδόθηκε στην Γαλλία, όπου εξελίχθηκε ως χορευτικό είδος. Τον 17ο αιώνα, στην εποχή του Λουδβίκου του 14ου, το μπαλέτο γνώρισε μεγάλη άνθιση, ως ψυχαγωγικό μέσο της αυλής.

Όλοι οι ρόλοι ερμηνεύονταν από άνδρες χορευτές, οι οποίοι μεταμφιέζονταν σε γυναίκες για την ενσάρκωση των γυναικείων ρόλων.

Μετά το 1708 το μπαλέτο έγινε προσιτό και στο ευρύτερο κοινό με παραστάσεις που δίνονταν σε θέατρα από άντρες και γυναίκες χορευτές.

Τον 18ο αιώνα τέθηκαν για πρώτη φορά οι βασικές αρχές του ballet d'action, από τον Jean Georges Noverre.

Έτσι οι παραστάσεις άρχισαν να θυμίζουν θεατρικά έργα, με τους χορευτές να ερμηνεύουν ρόλους παρουσιάζοντας μία ιστορία (συνήθως από την μυθολογία), με μουσική συνοδεία και σκηνικά.

Μετά το 1850 το μπαλέτο άρχισε να φθίνει με τα κοστουμιά και τις χορογραφίες να έχουν γίνει στερεότυπα και αδιάφορα.

Η αναγέννηση του μπαλέτου ξεκίνησε στην Ρωσία 25 χρόνια αργότερα με την παραγωγή αθάνατων θεατρικών παραστάσεων, όπως «Η Λίμνη των Κύκνων» και «ο Καρυσθραύστης» και την εμφάνιση καινούριων ταλέντων. Σύντομα, το μπαλέτο εξαπλώθηκε στην Αγγλία και στην Αμερική και σε άλλες χώρες, όπου εξελίχθηκε περαιτέρω,

με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν οι 8 γνωστές σχολές ή μέθοδοι τεχνικής του μπαλέτου.

Οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν ότι ο χορός είναι δώρο των θεών προς τον άνθρωπο. Αφοσιωμένοι πιστά στην ιδέα ότι ο χορός ομορφαίνει την ζωή όλων μας και μας κάνει καλύτερους, αγωνιζόμαστε συνεχώς για την διάδοσή του.

Τι φοράνε συνήθως οι μπαλαρίνες στο σύγχρονο μπαλέτο

Οι μπαλαρίνες συνήθως φοράνε κορμάκι με κολάν και στις παραστάσεις, ανάλογα με τη χορογραφία, το πιο συνηθισμένο είναι: καλσόν, αέρινο φόρεμα με πούλιες και μερικές φορές βάζουν διάφορα κολιέ ή στέκες. Πάντα έχουν τα μαλλιά τους πιασμένα για να μην τις ενοχλούν κατά τη διάρκεια του χορού και να μην μπαινούν στα μάτια τους, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να εκτελέσουν σωστά τη χορογραφία τους.

Τι είναι οι πουέντ

Οι πουέντ (γαλλικό – pointe) είναι ένα είδος παπουτσιών μπαλέτου που βοηθάει να ανέβει στις μύτες των ποδιών. Παλαιότερα το να ανέβει κάποια μπαλαρίνα στις πουέντ ήταν πάρα πολύ επίπονο διότι το μπροστινό μέρος ήταν ξύλινο και τα δάχτυλα πάθαιναν μεγάλες ζημιές. Τώρα πια, η χρήση των πουέντ δεν είναι τόσο επίπονη διαδικασία

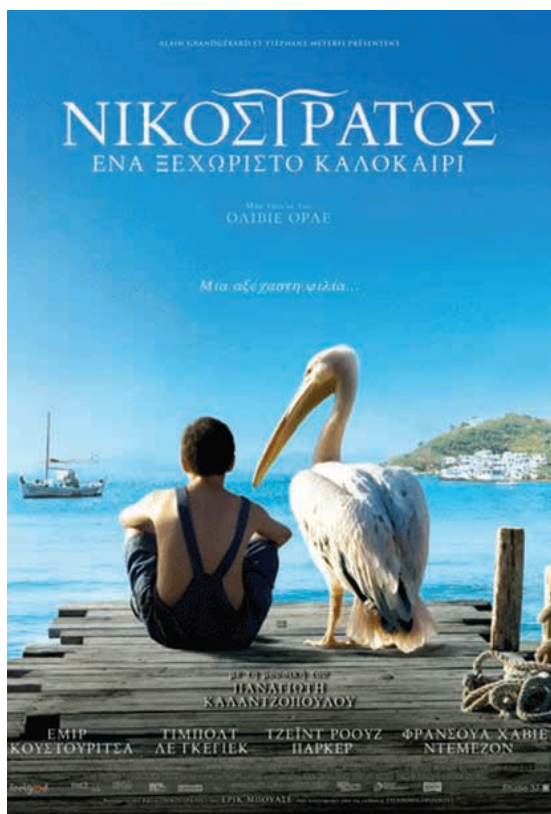

γιατί είναι φτιαγμένες από σύγχρονα υλικά που παίρνουν γρήγορα το σχήμα του ποδιού. Επιπλέον, σας βοηθάνε και τα ειδικά μαξιλαράκια από σιλκόνη ή βαμβάκι, που μπαίνουν εσωτερικά στο μπροστινό μέρος για να μην πονούν τα δάχτυλα.

Τις πουέντ η μπαλαρίνα πρέπει να τις βάλει όποτε είναι έτοιμα τα πόδια της και αυτό γίνεται σε μεγάλες τάξεις. Η μικρότερη τάξη που μπορεί να βάλει πουέντ μια μαθήτρια είναι η great five.

Βρυσά Εριφύλη, Μπουναλέτου Μαρία

Νικόστρατος: Ένα ξεχωριστό καλοκαίρι

Την Παρασκευή 6 Απριλίου όλο το σχολείο πήγαμε στην Κηφισιά για να παρακολουθήσουμε την κινηματογραφική ταινία «**ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ: ΕΝΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ**».

Αυτή η ταινία μιλάει για ένα αγόρι που έχει χάσει τη μητέρα του και από τότε ο πατέρας του φέρεται πολύ σκληρά. Το μόνο που έχει ενθύμιο από την μητέρα του είναι ένας χρυσός σταυρός που το δίνει σε έναν αρχηγό πλοίου για να πάρει έναν μισοπεθεμένο πελεκάνο. Τον ονομάζει Νικόστρατο και τον μεγαλώνει κρυφά από τον πατέρα του ο οποίος όταν το μαθαίνει θυμώνει πάρα πολύ. Ο Νικόστρατος παθαίνει ένα πολύ σοβαρό ατύχημα και ο πατέρας του αποφασίζει να τον θεραπεύσει γιατί ο γιος του πέφτει σε κατάθλιψη και έτσι κι έγινε και πολλά άλλα.

Τέλος πάντων δεν θα σας κουράσουμε με αυτά. Αν θέλετε να τα μάθετε δείτε αυτή την ταινία. Σας την προτείνουμε γιατί είναι πολύ ωραία, συγκινητική και εμάς μας άρεσε πάρα πολύ!!!

Μας έκανε μεγάλη εντύπωση το γεγονός

ότι πρωταγωνιστής ήταν ο μεγάλος Σέρβος σκηνοθέτης και σεναριογράφος Εμίρ Κουστουρίτσα, ο οποίος έχει κερδίσει δύο φορές τον Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ Κινηματογραφου των Καννών της Γαλλίας

Η ταινία είναι μια μεγάλη ελληνογαλλική παραγωγή με πρωταγωνιστή τον Εμίρ Κουστουρίτσα και γυρίσματα στις Κυκλάδες είναι μια τρυφερή και ανθρώπινη ιστορία, βασισμένη στο best-seller του **Ερίκ Μπουασέ, "Nicostratus, The Pelican"**.

Σκηνοθεσία: Ολιβιέ Ορλέ

Σενάριο: Ολιβιέ Ορλέ, Ερίκ Μπουασέ

Παραγωγή: Αλέν Γκρανζεράρ

Μουσική: Παναγιώτης Καλαντζόπουλος

Πρωταγωνιστούν: Εμίρ Κουστουρίτσα, Τιμπόλτ Λε Γκεγιέκ, Φρανσουά-Ξαβιέ Ντεμεζόν, Τζέιντ-Ρούουζ Πάρκερ, Γεννάδιος Πάτσης, Βαλεριάν Ντε Βιλενέβ, Ιβ Ναντό, Βίκυ Μαραγκάκη

Διάρκεια: 95'

Βασιλική Τσουβαλιά, Δήμητρα Σκολή